

Aspencat s'acomiaden dels escenaris a la Razzmatazz

Parlem amb un dels cantants, Kiko Tur, sobre l'aturada indefinida de la formació valenciana | El concert d'aquest dissabte serà amb els també valencians Smoking Souls

L'últim concert d'Aspencat se celebrarà el 21 d'octubre a Barcelona | Bernat Almirall

Aquest estiu ens va arribar la notícia de l'adéu d'**Aspencat**, un dels grups més influents de l'escena valenciana anunciava que abandonava els escenaris després de 10 anys de reivindicació i festa. Però tot i l'anunci, el dia en què es fa efectiva la notícia és avui dissabte 21 d'octubre, el dia de l'últim concert.

Aspencat i **Smoking Souls** actuen avui a la sala Razzmatazz 2 de Barcelona, i aprofitem aquesta data senyalada per repescar l'entrevista que vam fer al cantant Kiko Tur quan vam saber la notícia de l'aturada indefinida.

Quins són els motius d'aquesta aturada?

La necessitat interna de parar un temps sense data de tornada, per poder digerir tot el que hem viscut en els darrers dos anys. A més, durant els últims cinc anys el grup ha crescut a un ritme vertiginós. Quan arribem al setembre del 2017 haurem assolit més de 160 concerts en dos anys. Necessitem parar una mica, posar els peus a terra i com a mínim fer vida normal durant un

temps. En l'aspecte comercial interessaria fer un altre disc i seguir fent gira dos anys més. Tot i que això és relatiu, normalment la vida útil d'un disc solen ser dues gires, i segons la dinàmica d'avui en dia, amb tants grups i festivals, el cicle de vida natural són aquests dos anys; a partir del tercer la gent perd l'interès en el grup que no ha ofert res nou.

Així que trigarem a sentir noves cançons d'Aspenat...

No ens trobem en el moment idoni per tancar-nos a l'estudi i tornar a compondre. Entenem que la composició i la creació no s'han de forçar, són processos que s'han de cuidar molt i han de venir de manera natural. Fins ara sí que és veritat que hem fet el que ens venia de gust, però també volem canviar una mica de tarannà. Dins el grup hi ha molts moments vitals distints, hi ha companys que han estat pares, jo ho seré molt prompte i també hi ha gent més jove que evidentment voldria continuar i és complicat.

Ha estat difícil prendre la decisió?

Ens ha costat molt, som un grup bastant nombrós i totes les posicions són comprensibles i raonables, no sempre és fàcil prendre les decisions en assemblea, com és el nostre cas. Al final tothom ho ha acceptat, anem tots a una. Ara ens dedicarem a gaudir de la gira al màxim, no sabem si serà la darrera o no, però també és un premi per tots aquests anys de feina. Crec que el grup ha arribat a assolir una posició no només al circuit, sinó de popularitat arreu dels Països Catalans i de l'Estat espanyol.

No ens trobem en el moment idoni per tancar-nos a l'estudi i tornar a compondre

Si mai torneu la gent tindrà moltes ganes de veure-us...

Una banda no pot estar de gira set o vuit anys ininterrompudament. Hi haurà qui discreparà, però al final et transforma en una inèrcia que no saps a quin poble estàs tocant, per a qui toques, amb qui toques... no ets conscient de res. És una rutina que ni a mi ni als meus companys ens ha agradat mai. Quan es fa una cosa s'hi han de tenir els cinc sentits posats, nosaltres sentíem que aquest any era el darrer amb el qual podíem estar-hi i necessitem veure les coses amb perspectiva.

A la nota de premsa on anunciieu la gira de comiat expliqueu que sou una de les bandes marcades per l'època més fosca del Partit Popular. Justament les altres formacions que citeu (Obrint Pas, La Gossa Sorda, Orxata...) han acabat plegant. És una qüestió generacional?

Crec que en certa manera és generacional, perquè els companys de **La Gossa** i **Obrint Pas** són una mica més grans d'edat que nosaltres. Això no vol dir que en un moment determinat **Obrint Pas** pugui fer una altra gira o alguna cosa diferent, o bé que els companys de **La Gossa** puguin tornar-hi. Nosaltres estem en esta tessitura. A tots els grups els passa el mateix. La nostra trajectòria ha estat més curta que la d'ells, però no per això ha estat menys intensa.

Sou en el vostre moment més alt de popularitat. Altres grups potser no plegarien veles ara...

Clar, totes les posicions són respectables. Segurament hi hauria un altre grup que faria un nou disc i continuaria gaudint, aprofitant-se de la popularitat i en certa manera si hi ha una demanda per part del públic i de qui contracta: promotores, ajuntaments... Per nosaltres la música sempre ha estat un refugi, una trinxera, una eina de lluita. No negaré que el grup ens ha ajudat a pagar les factures i a viure de la música, que també era un somni. Però preferim no caure en les dinàmiques comercials i prima més el que sentim ara mateix, i sentim que hem d'aturar-nos. Sota una mirada una mica més oportunista sí que podríem haver continuat, fer un disc, i viure de la música, però hauríem acabat una mica menys feliços del que som ara. Sempre que es pugui s'ha de primar això, que cada nit que pugues a l'escenari en tinguis ganes i no al contrari. Estem en la música perquè en gaudim al màxim i perquè entenem que és una eina molt potent per canviar les coses.

V?deo: <http://www.youtube.com/watch?v=-OT5fJiMSqg>

Aspenat sempre ha reflectit l'actualitat en les cançons. Durant el vostre període en actiu hi

ha hagut un canvi polític i social. Sentiu que la vostra feina també ha estat important?

Ens sentim part d'un moviment musical del País Valencià, no vull entrar a parlar de gèneres, en global: des dels temps d'**Obrint Pas**, **Feliu Ventura**... fins a dia d'avui que hi ha una eclosió brutal, i qualsevol cartell al Principat ho mostra, hi ha una presència bastant potent dels grups valencians.

I què destacaries d'aquest moviment musical valencià?

Ha estat de protesta i missatge crític i contestatari, crec que ha fet molt, perquè ha contribuït a una generació d'adolescents, que van dels 15 als 20 i pocs ara mateix, la banda sonora dels quals no només ha estat **Aspenca**, sinó també **Obrint Pas**, **La Gossa Sorda**, **Zoo**, **Auxili**, etc. Crec que el paper d'**Aspenca** ha estat de frontissa entre els que han plegat abans que nosaltres i el que ha vingut després: **Zoo**, **Auxili**, **Smoking Souls**... Érem en els temps anteriors i hem continuat ara fins a l'arribada de noves bandes que ho estan petant molt fort. Estem súper contents d'haver-hi posat el nostre granet d'arena. Però jo no ho individualitzaria, sinó que diria en col·lectiu: ha estat el moviment col·lectiu, quan s'apagaven les pantalles de la Ràdio Televisió Valenciana, i pràcticament no quedava res, només l'escola i els mestres que a títol individual seguien fent educació en valencià tot i les traves i pressions als centres. La música ha estat un estandard per al canvi polític que s'ha marcat al País Valencià. No ha estat el detonant clau, però sí que ha estat una pedra més.

Sense cap mena de dubte sou uns dels referents de l'escena valenciana actual. Podríem dir que, per exemple, Zoo us agafarà el relleu?

Jo no posaria noms, cada banda fa una mica el seu camí i els *tempos* de cadascuna són diferents. De **Zoo** en destacaria el gran talent que han demostrat. No és casualitat que estiguen ahí i que el seu ascens hagi estat tan meteòric, és per un saber fer acumulat de Toni Sánchez 'Panxo' i companyia al llarg de tots aquests anys en altres projectes. D'altra banda, **Auxili** han anat de mica en mica, però crec que estan a un nivell molt potent i tenen una qualitat molt bona. **Smoking Souls** estan apretant molt fort amb el darrer disc... No hi ha un successor, al final el públic és sobirà i el que omple les places, o no, amb un grup o altre. Sí que és veritat que quan **Obrint Pas** va plegar deien que érem el seu substitut natural, però ja ho deia jo a les entrevistes aleshores que em semblava molt agosarat. **Obrint Pas** és un referent històric i sempre ho serà. Més enllà de les fites que hagi aconseguit pel que fa a concerts i popularitat, va ser el primer que va obrir una escletxa clara i una senda per poder transitar. I els que hem vingut després així ho hem fet. La senda s'ha anat eixamplant i ara ja és un camí asfaltat pel qual transitem amb molta més calma i tranquil·litat. Però si no haguessin estat els primers, aquesta senda no existiria.

L'any passat vam fer més de 80.000 km amb furgoneta. Des del País Valencià cada cap de setmana fem mínim 1.500 km

Per fer una mica de balanç de la vostra trajectòria, quins han estat els moments més dolços i els més durs d'Aspenca?

Els més durs són els viatges amb furgo, quan portes quatre concerts seguits, dorms poc... això és compartit amb totes les bandes. Les hores que passes fora de casa... Tot i que els companys de banda s'acaben convertint en una segona família, això no lleva que al final acumules molt de cansament i hi ha moments que són durs de veres. L'any passat vam fer més de 80.000 km. Pensa que som al País Valencià i cada cap de setmana fem mínim 1.500 quilòmetres, això si no anem al País Basc o Galícia, on portem dos o tres anys pujant amb naturalitat. Més enllà d'això, qui diga que n'hi ha d'altres segurament és que està ficat a la música per altres interessos.

I els més dolços?

N'hi ha molts. Jo em quede amb quan hem presentat disc en alguns casos en sales petites. La gent no et coneix tant, has sortit a la primera cançó i has vist que tothom està corejant el tema a pesar que fa dues setmanes que ha eixit el disc... Quan ja ha eixit el disc i veus que a la gent li agrada, llegeixes molts comentaris positius... Són moments molt especials perquè el que t'ha nascut de dins veus que arriba i la gent s'ho fa seu. Això no és comparable amb gaires coses de la vida. Tinc la sort que al llarg de tots aquests anys m'he dedicat al meu somni d'adolescent, la música, i els meus companys igual. Crec que qui ha aconseguit això no pot tenir gaires moments

amargs. Els moments dolços equilibren la balança cap al costat positiu.

Ara que el compte enrere està activat, com us sentiu acomiadant-vos del públic als escenaris?

Sabem que serà molt emotiu i ens costarà quan arribe l'hora de la veritat, serà dur. Hi ha fans que al final han deixat de ser fans i són amics realment, perquè ens han vingut a veure més de trenta cops i ja són cares conegudes. Hi ha gent amb qui comparteixes més enllà d'una salutació. Serà un comiat difícil emocionalment, però ho vivim amb moltes ganes i emoció perquè esperem que sigui una gran festa, perquè la gent ens demostrarà tot el que ja ens ha demostrat aquests anys, una estima desmesurada i incondicional cap al grup i les cançons.

Aquest darrer cap de setmana heu estat a l'Acampada Jove, un escenari habitual d'Aspencat, perquè hi heu actuat sis anys consecutius!

És un dels escenaris més especials dels Països Catalans. N'hi ha molts més, però a l'Acampada en concret sempre se'ns ha respectat molt i se'ns ha tractat molt bé. És un públic molt jove i agraït, des de la primera guitarrada fins a l'últim acord ho està donant tot. L'artista gaudeix molt a l'escenari, t'ho fan fàcil. Hi ha altres escenaris on sí que el públic és fan del grup, però no és tan efusiu. Sempre marxem de l'Acampada amb un somriure d'orella a orella.

V?deo: <http://www.youtube.com/watch?v=0l10OvFwEik>

En la gira de comiat fareu set concerts per l'Estat espanyol. Va ser difícil triar les set ciutats?

Volíem fer una representació dels llocs on hem estat. A Catalunya n'hauríem pogut fer més, però Barcelona més enllà de la capitalitat ha estat testimoni del punt d'inflexió de l'**Aspencat** anterior a *Naixen primaveres* (autoeditat, 2011) i el posterior. Quan realment van prendre consciència de cap on volíem dirigir-nos i va entrar en joc la formació de músics actuals va ser a partir del 2011. Barcelona ha estat la nostra entrada al Principat, segurament per la gran quantitat de població que té, pel volum d'estudiants que hi ha, la gent jove que és d'altres comarques que viu al llarg de l'any a la ciutat. Vam pensar que hi havíem de fer un gran concert i d'aquí ve que siga a Razzmatazz, una de les sales més grans de la ciutat.

I la resta?

València havia de ser sí o sí i el nostre poble, Xaló, també. Tot i la proximitat geogràfica, ho devíem a la nostra comarca i la seva gent. Madrid ha estat una plaça important en els darrers anys, no per la quantitat sinó per la qualitat. Hem aconseguit desmentir certs mites. Ens hem trobat amb gent molt solidària i sobretot permeable, no només amb nosaltres i la nostra música sinó amb el procés que s'està fent a Catalunya. I més enllà, amb una sensibilitat política i d'esquerres, amb molta perspectiva, tolerant, agradable i còmoda. A Galícia ens han tractat molt bé, ens vam endur una sorpresa molt gran el primer cop que hi vam ser. Al País Basc ens va costar molt, però ho hem aconseguit amb una certa normalitat. I, per descomptat, també havíem de passar per Palma.

Heu anunciat que hi haurà convidats als concerts... ens en pots avançar algun?

A partir de les properes setmanes ho anirem fent públic. A cada lloc on toquem hi actuarà un grup amb el qual hem compartit alguna cosa, i després convidarem personatges d'altres grups que possiblement no estan en actiu.

I ja per acabar, quins plans teniu en general els membres del grup a partir del 22 d'octubre, l'endemà de l'últim concert?

En el meu cas, hauré de canviar bolquers amb molta alegria, s'obre una etapa molt bonica per a mi. Pel que fa a la resta de companys, hi ha qui pot tornar a les seves feines anteriors, hi haurà qui seguirà a la música en altres projectes, altres tenen criatures i estaran en una mena de *stand by* per gaudir de la criança dels fills.